

Emlékszem még ahogy jött a pánik
Először álltunk ketten a hídon
Tiszta szándék
Csillog a zöld szemekben a hatalom
Csendes minden, üres város
Tompa fények a hangod hallom
Mondd miért?
Miért marad meg szépnek minden?
Hisz tudomhogya mi lett a vége
Mondd meg miért csak tőled félek?
Hát mondd meg miért ne?

Néha nem fáj!
Úgyesem férek a képeidre már
Nem kár!
Csak tudnod kéne hogy velem maradtál
Néha nem fáj!
Úgyesem férek a képeidre már
Nem kár!
Csak tudnod kéne hogy velem maradtál

Emlékszem még ahogy nyitod az ajtót
Hárman voltunk együtt otthon
A könnyű álom, a jövőtervek
Azóta senkinek sem mondom:
Hogy hazamegyek majd
Hisz nincsen már hely
És nincsen semmi ami ugyan úgy vár
Pont amit még a hűtőmre rajzoltál
Már semmi se vár

Néha nem fáj!
Úgyesem férek a képeidre már
Nem kár!
Csak tudnod kéne hogy velem maradtál
Néha nem fáj!
Úgyesem férek a képeidre már
Nem kár!
Csak tudnod kéne hogy velem maradtál

Hát mondd, miért szép ahogyan a fejemben látlak téged?
Mondd, miért szép ahogyan a fejemben látlak téged?

Hát mondd, miért szép ahogyan a fejemben látlak téged?
Mondd, miért szép ahogyan a fejemben látlak téged?

Hát mondd, miért szép ahogyan a fejemben látlak téged?
Mondd, miért szép ahogyan a fejemben látlak téged?

Hát mondd, miért szép ahogyan a fejemben látlak téged?
Mondd, miért szép ahogyan a fejemben látlak téged?

Mondd, miért?